దుర్మార్గం దాగదు!

'సికిందర్'

డిటెక్టివ్ లాల్ ఆ రోజు వుదయం పదిగంటలకి తీరిగ్గా కూచోని పెన్సిలు చెక్కుతూండగా, అతడి పార్ట్నర్ జాన్ ఫీజు ఎగ్గొట్టిన క్లయింట్స్ జాబితా తయారు చేస్తున్నాడు.

ఇంతలో స్వింగ్ డోర్ తెరుచుకోగా, రివ్వుమని గాలి దూసుకువచ్చింది. ఆ తర్వాత ఒక ఆకారం లోనికి నడిచి వచ్చింది.

ఆమెకు పాతికేళ్ళుంటాయి. ఉన్నత కుటుంబానికి చెందిన స్త్రీలా వుంది. ముఖంలో ప్రశాంతత, కళ్ళలో దైన్యం, విగ్రహంలో గాంభీర్యం ఉట్టిపడుతున్నాయి— డిటెక్టివ్ జాన్ కి ఆమెలో ఆకర్షించింది గులాబీరేకు పెదవులైనా, ఆమె వివాహిత అయినందుకు నిరాశ చెందాడు.

ఆమె చేతులు జోడించి నమస్కరించి, లాల్ ఎదురుగా వచ్చి కూచుంది.

లాల్ ముందుకు వంగి, "ఏం జరిగింది?" అనడిగాడు.
అతనిలా డైరెక్టుగా అడగడం ఆమెని కలవరపర్చింది.
"నా భర్త కన్పించడం లేదు!" చెప్పిందామె.
"ప్లీజ్ నా కేసు తీసుకోండి—నిన్న రాత్రినించీ కన్పించని నా భర్తని గాలించండి! ఫీజెంత కావాలి?"
డిటెక్టివ్‌లు తికమకగా చూసుకున్నారు.

"రోజుకి ఏభైరూపాలు. ఖర్చులు మావి. కేసు తేలాక బిల్ వేరే ఇచ్చుకోవాలి" అన్నాడు జాన్.
"మంచిది" ఆమె పర్సుతీసి కొన్ని వందరూపాయల కాయితాలు అందించింది, "అడ్వాన్సు అయిదొందలు. త్వరగా గాలించి ఆయనెక్కడ వున్నాడో తెలుసుకోండి. వివరాలు కావాలంటే చెప్తాను."
లాల్ ఆమెని సూటిగా చూసి అనుమానంగా అడిగాడు, "మీరు గాలించమంటోంది మీ భర్తనేనా?"
నవ్విందామె, "లేకపోతే గుండుసూది అనుకుంటున్నారా?"
"అలాగే వుంది మీ ధోరణి. మీ భర్తగురించి చాలా తేలిగ్గా మాట్లాడుతున్నారు—ఆయన కన్పించకపోవడం మీకేమీ కంగారుగా లేదా?"
"ఎందుకులేదు?" చిరాగ్గా అందామె "కంగారుగా లేకపోతే, మీ దగ్గరకు ఎందుకు వస్తాను."
డిటెక్టివ్‌లు ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు. తర్వాత లాల్ అడిగాడు:
"ఆయన ఫోటో వుందా?"
పర్సులోంచి ఫోటో తీసిచ్చిందామె. ఆ ఫోటోలో మనిషిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు లాల్. అతని ఆశ్చర్యాన్ని చూసి ఫోటో లాక్కున్నాడు జాన్.
ఫోటోలో వున్నవ్యక్తికి యాభైఏళ్ళుంటాయి. యాభై

ఏళ్ళ మనిషి పాతికేళ్ళ యువతికి యెలా భర్త అయ్యాడు? రెండవ పెళ్ళా?

"ఆయన ఎప్పటినుంచి కన్పించడంలేదు?" లాల్ అడిగాడు.

"నిన్న రాత్రి నించి."

"ఎక్కడికెళ్ళారని మీ అనుమానం?"

"నాకు తెలిసినంతవరకు ఆయన ఎక్కడెక్కడికి వెళ్తాడో అక్కడక్కడ గాలించాను—ఎక్కడా లేడు. ఎక్కడ వున్నాడో తెలీదు."

"ఆయన బిజినెస్ ఏమిటి?"

"చాలా వున్నాయి: అబిడ్స్‌లో డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్స్, సరూర్ నగర్‌లో ద్రాక్షతోట—ఫౌళ్ళఫారం, ఏ. సి. గార్డ్స్‌లో లాడ్జింగ్...లాడ్జింగ్ యింకా నిర్మాణంలో వుంది."

"ఆయన పేరు?"

"నందనపావు."

"మీ పేరు?"

"మాల."

"పూర్తి పేరు వైజయంతీ మాలా?" అడిగాడు జాన్.

చురచుర చూసిందామె, "కాదు! ఒకరితో నన్ను పోల్చడం సహించను!"

"మీ ఇల్లెక్కడ?" లాల్ అడిగాడు.

"హిమయత్ నగర్‌లో లిబర్టీ వెనక."

"అడ్రసు, ఫోన్ నెంబర్ ఇవ్వండి."

వ్రాసిచ్చింది.

"ఆల్ రైట్, ఇక కేసు స్వరూపం తెలుసుకోవాలి. మీ భర్త కన్పించడం లేదని మీకెప్పుడు తెలిసింది?"

"ఈ ప్రశ్నకి రెండుసార్లు జవాబిచ్చాను."

"మరోసారి ఇవ్వండి."

"నిన్న రాత్రి."

"ఎన్ని గంటలకి?"

"సుమారు ఒంటి గంటకి."

"ఎలా?"

"నిద్రపోతున్నాను - మెలకువ వచ్చింది - పక్కన ఆయన లేడు-అప్పుడు తెలిసింది."

"మీకు మెలుకువ ఎందుకొచ్చింది? ఏదేనా చప్పుడు విన్నారా?"

"రాత్రి ఒక నిర్ణీత సమయంలో నాకు మెలుకువ వస్తుంది."

"ఏ సమయంలో?"

"ఒంటిగంట ప్రాంతాల."

"కారణమేమిటి? దాహం వేస్తుందా? పీడకల వస్తుందా? లేక__"

"అలాటిదేమీ కాదు. అప్రయత్నంగా వస్తుంది."

"అప్పుడేం చేస్తారు?"

"ఏమీ చెయ్యను. కాస్సేపటికి తిరిగి నిద్ర వచ్చేస్తుంది."

"నిన్న రాత్రి ఏం చేశారు?"

"మెలుకువ వచ్చి చూస్తే ఆయన లేడు. బాత్‌రూం కెళ్ళాడేమో అనుకున్నాను. ఎంత సేపటికీ తిరిగి రాక పోవడంతో యిల్లంతా గాలించాను. ఎక్కడా లేడు."

"ఆయనకి నిద్రలో నడిచే అలవాటుందా?"

"లేదు."

"వెల్, ఆయన యింట్లో లేడని మీరేం చేశారు?"

"ఎక్కడికో వెళ్ళివుంటాడనుకున్నాను. రాత్రంతా

జాగారం చేశాను. తెల్లారినా రాలేదు..."

"ఇంతకుముందు ఆయనలా వెళ్ళారా?"

"మా పెళ్ళయిన నాలుగేళ్ళలో యిలా జరగలేదు."

"మీతో ఆయనకి పెళ్లెలా అయింది?"

"ఆయన స్టోర్స్‌లో పనిచేసేదాన్ని. అప్పుడాయన భార్య చనిపోయింది-నన్ను పెళ్ళి చేసుకోమని కోరాడు. నేను అనాథని. ఆయన భార్య అయ్యే అదృష్టం నాలాంటి వాళ్ళకెందరికి వుంటుంది? వెంటనే ఒప్పుకున్నాను."

"ఆయన స్వభావం ఎలాంటిది?"

"శాంతస్వభావం. నలుగురికి సహాయంచేసే స్వభావం. శత్రువుని కూడ స్నేహితుడిలా చూసే స్వభావం."

"మీ దాంపత్యం ఎలావుంది?"

ఆమె ముఖం ఎర్రబడింది. "మిస్టర్ లాల్! మీరనవసరంగా నా వ్యక్తిగత విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్నారు!" అరిచిందామె.

లాల్ తలపంకించి జాన్‌ని చూశాడు.

జాన్ నవ్వి అన్నాడు: "ఆల్ రైట్ మేడమ్! మీకు భర్త ముఖ్యంకాకపోతే వ్యక్తిగత విషయాలు చెప్పకండి. అయితే నేనొక నిజం చెప్తాను: మీ మాటల ధోరణిబట్టిచూస్తే మీకు భర్తకంటే డబ్బు ముఖ్యమన్పిస్తోంది. అంతేనా?"

"రెండవభార్య మీద ఎవరికి సదభిప్రాయం వుంటుందీ లోకంలో?"

"ఉండదు. అందుకే మీ ధోరణి మార్చుకోండి. చూడండి, మీరు మా ప్రశ్నలకి మనసువిప్పి జవాబిస్తే తప్ప యేమీ చెయ్యలేం."

"నేను డబ్బుకోసం పెళ్ళిచేసుకున్నానంటే సహించలేకపోతున్నాను!"

"వదిలేయండి. డబ్బు ఎవరికి ముఖ్యంకాదు? మాకు డబ్బు అనవసరమనుకుంటే యీ ఏజన్సీ పెట్టేవాళ్ళమా?"

నవ్వింది ఆమె. "నా భర్త విషయం ఆలోచించండి."

"ప్రముఖవ్యక్తులు అదృశ్యమవడానికి అనేక కారణాలుంటాయి: కిడ్నాప్, బ్లాక్ మెయిల్, రహస్య ప్రేమ కలాపాలు, అత్యవసర ప్రయాణాలు_సమావేశాలు... నల్గురి దృష్టినాకర్షించాలన్న ఉద్దేశ్యంతో అజ్ఞాతవాసం" జాన్ అన్నాడు.

"అంటే?" గాభరాగా అడిగిందామె.

నవ్వాడు జాన్: "మీ భర్త తనకి పబ్లిసిటీ కావాలనుకున్నారనుకోండి, అప్పుడు రహస్యంగా యెక్కడో దాక్కుంటే మీరు కంగారుపడి పోలీసుల దగ్గరికెళ్తారు. పోలీసులు గాలింపు ప్రారంభిస్తారు_అది వేరే విషయం_ ఇక, దేశవ్యాప్తంగా పత్రికలు మీ భర్త అదృశ్యవార్త ప్రచురించి ప్రజల్లో సంచలనం రేకెత్తిస్తాయి. బ్రహ్మాండమైన పబ్లిసిటీ!"

"ఆ తర్వాత?"

"ఇంతలో ఆయన చల్లగా బయటికొస్తారు. అందర్నీ ఆశ్చర్యపరుస్తారు. ఏవేవో కథలు కల్పించి గొప్పగా తన సాహసం వర్ణిస్తారు. ఆ కథలు లోకం నమ్మినా నమ్మకపోయినా, అభినందనలు__ఆశీస్సులు టపాటపా వచ్చి పడుతుంటాయి. అంతే! హఠాత్తుగా ఆయన దేశంలో నోటెట్ పర్సన్ అయి కూచుంటాడు!"

"ఓహ్! ఆయనలా చెయ్యడు!"

"మీకెలా తెలుసు?" అడిగాడు జాన్, "మా వూహా పరిధి మీకంటే విశాలమైనది. ఒక సమస్యని పరిష్కరించడానికి ఎన్నో కోణాలను దృష్టిలో వుంచుకుని ఆలోచిస్తాం. ఆ కోణాల్లో ఎన్నో మలుపులు, ఆ మలుపుల్లో

ఎన్నో అడ్డంకులూ వుంటాయి. మేం మలుపుల్ని మా కనుగుణంగా మార్చుకుంటూ, అడ్డంకుల్ని తొలగించుకుంటూ, గమ్యస్థానం చేరుకుంటాం. జెండా ఎగరేస్తాం. దట్సాల్, మిసెస్ రావ్-ఇక మీ భర్త గురించి చెప్పండి. ఆయన అదృశ్యం కాకముందు ప్రవర్తన ఎలా వుండేది?"

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది మాల.

"అన్ని పరిస్థితుల్లోనూ ఆయన ప్రవర్తన ఒకే విధంగా వుంటుంది. ఆయన హావాభావాల్ని, ఆలోచనల్ని పసికట్టలేం. ఏ విషయంలో కూడా ఆయనలో ఎలాంటి 'క్లూ' దొరకదు."

"నిన్నరాత్రి గురించి చెప్పండి: ఆయనెలా ప్రవర్తించారు?"

మాలతి అంది, "రాత్రి ఎనిమిదిగంటల కనుకుంటాను-బయటపన్లు ముగించుకుని వచ్చాడు. భోజనంచేసి తొమ్మిది గంటలకే నిద్రపోయాడు. నాకాశ్చర్యం వేసింది. ఆయనెప్పుడూ ఆ సమయానికి నిద్రపోడు. పగలంతా చాలా బిజీగా వుంటాడు కాబట్టి మనశ్శాంతికోసం రాత్రి పుస్తకాలు చదువుతాడు పదకొండు గంటలవరకు. ఇది క్రమం తప్పని దినచర్య. కానీ నిన్నరాత్రి తొమ్మిదికే ఎందుకు నిద్రపోయాడో అర్థంగావడంలేదు."

"మీరెప్పుడు నిద్రపోయారు?"

"పదిగంటలకి-అలవాటు ప్రకారం."

"ఆయన మీతో ఏం మాట్లాడారు?"

"ఏమీ మాట్లాడలేదు."

"మాట్లాడుకోరా?"

"నిన్నరాత్రి మాట్లాడుకోలేదు."

"ఎందుకు?"

విసుగ్గా అందామె, "ఆయన ఆందోళనగా వున్నప్పుడు

పలకరించను.''

''ఆయన ఆందోళనలో భాగం పంచుకోడం భార్యగా మీ కర్తవ్యం కాదా?'' లాల్ అన్నాడు.

''ప్లీజ్ షటప్, మిస్టర్ లాల్! నేను జాన్‌తోనే మాట్లాడతాను!''

జాన్ అడిగాడు, ''ఆయన ఆందోళనగా యెందుకున్నారు?''

''తెలీదు. నేనడగలేదు, ఆయన చెప్పలేదు.''

''ఐసీ!'' జాన్ ఏదో ఆలోచించాడు, ''అయితే ఆయన కట్టుబట్టలతో అదృశ్యమయ్యారా?''

''అంటే?''

''ఆయన యే బట్టలలో నిద్రపోయారు?''

''లుంగీ, బనీయన్.''

''ఇప్పుడు చెప్పండి–ఆయన లుంగీ, బనియన్‌తో అదృశ్యమయ్యారా?''

''ఓహ్! కాదు!'' గాభరాగా అందామె.

''గాభరా పడకండి, ప్రశాంతంగా చెప్పండి.''

''మిస్టర్ జాన్! ఆయన బట్టలు మార్చుని వెళ్ళారు!''

''మీకెలా తెలుసు?''

''రాత్రి చూశాను–ప్యాంట్, షర్ట్ లేవు. లుంగీ బెడ్ మీద వుంది!''

''ఎలాంటి దుస్తులు?''

''నల్ల ప్యాంట్, తెల్ల షర్టు.''
పర్సులోంచి కర్చీఫ్ తీసి చెమట తుడుచుకుందామె.

''అలాంటివెన్ని జతలున్నాయి?''

''రెండు.''

''మొత్తం ఎన్ని జతలున్నాయి?''

''జాన్! ఏమిటిది?''

"ప్రశ్న. జవాబు చెప్పండి...

"మీరింత లోతుగా, ఇన్ని ప్రశ్న లడుగుతారనుకో లేదు! ఆయనకి మొత్తం పదకొండు జతలున్నాయి."

"సరిగ్గా చెప్తున్నారా?"

"కచ్చితంగా చెప్తున్నాను. ఆయనకి పదకొండు జతలున్నాయి."

"అవిగాక ఉడుపులెన్ని వున్నాయి?"

ఆమె తటాలున లేచినిలబడి "నాన్సెన్స్! వెధవ ప్రశ్నలు! వెధవ డిటెక్టివ్ లు!"

జాన్ షాక్ తిని లాల్ ని చూశాడు.

లాల్ కల్పించుకుని అన్నాడు: "శాంతించండి. మీరు పోలీసుల దగ్గరికి వెళ్ళవలసింది - మా దగ్గరికి వచ్చారు. వాళ్ళు మాకంటే 'బాగా' ప్రశ్నిస్తారు! చెప్పండి, మిమ్మల్ని వాళ్ళ దగ్గరికి పంపివ్వనా?"

లాల్ కసిగా టెలిఫోన్ అందుకోగా ఆమె ఛటుక్కున లాక్కుంది.

"క్షమించండి! నాకు ఆవేశం ఎక్కువ!"

"ఆవేశం అనర్థాలకి__"

"ప్రశ్నలడగండి!"

"నేను వుడుపుల సంగతి అడిగాను" అన్నాడు జాన్.

"నా ఖర్మ! చాకలిపద్దు అప్పజెప్పినట్టే వుంది!" కసిరిందామె, "తొమ్మిది బనియన్ లు, పదిహేను అండర్ వియర్లు, ఏడు లుంగీలు__నోట్ చేసుకోండి, మహా ప్రభూ!"

జాన్ వ్రాసుకున్నాడు. "అన్నట్టు బట్టలు చాకలికి వేస్తారా?"

"ఏం? మీరు ఉతుకుతారా? నాన్సెన్స్ జాన్! నాకు విసుగుపుడుతోంది!"

"ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పండి!" ఉరిమాడు జాన్.

"బట్టలు పనిమనిషి ఉతుకుతుంది."

"అంటే ఆయన బట్టలు ఇల్లుదాటి ఎక్కడికీ వెళ్ళవు. అంతేనా?"

"అవును—ఆయన వొంటిమీద వుంటే తప్ప."

"ఇప్పుడు చెప్పండి! రాత్రి మీరు చూసినప్పుడు ఒక జత లేదు కాబట్టి యింట్లో మిగతా పది జత లుండాలి. వున్నాయా?"

ఆమె కలవరంగా చూసింది. "యేమిటి మీ ఉద్దేశ్యం?..."

జాన్ అడ్డంగా తలూపాడు. "పదండి, మీ ఇంటి కెళదాం."

లాల్ అడ్డుతగిలాడు. "యేమిటి జాన్, నీ గొడవ?"

"మాల యింటరాగేషన్‌లో నాకో పాయింట్ దొరికింది."

"ఏమిటది?"

జాన్, మాలవేపు తిరిగాడు. "మరో ప్రశ్న, మీ కెన్ని కార్లున్నాయి?"

"ఒకటి."

"మీరిప్పుడు స్వంత కార్లో వచ్చారా?"

"అవును."

"అయితే మీ భర్త కారులో వెళ్ళలేదన్నమాట" జాన్ లాల్ వేపు తిరిగాడు, "ఆల్ రైట్, బాస్. నా గొడవేమిటో ఇప్పుడు చెప్తాను. మిస్టర్ రావ్ కారులో వెళ్ళలేదు కాబట్టి, ఫలానాచోటుకి వెళ్తున్నట్టు భార్యకి చెప్పలేదు కాబట్టి, ఆయన్ని ఎవరేనా బలవంతంగా తీసికెళ్ళి వుండాలి. అలా గనుక జరిగితే ఆయన వొంటిమీద ఒక జత తప్ప మిగతా దుస్తులన్నీ ఇంట్లోనే వుంటాయి.

అలా కాక ఆయన బుద్ధిపూర్వకంగా ఎక్కడికేనా వెళ్ళివుంటే—అది త్వరలో తిరిగివచ్చే నమ్మకం లేకుండా —కూడా కొన్ని జతలు తీసికెళ్ళారు. ఇప్పుడు నేను మాలతో ఇంటికెళ్ళి, ఈ రెండింటిలో ఏది జరిగిందో తేల్చుకోవాలి."

"గుడ్ అయిడియా," లాల్ కళ్ళు మెరిశాయి. "ప్రొసీడ్!"

మాల ఇబ్బందిగా, అసహనంగా చూసింది.

ఆమె నుదురు చెమట పట్టింది.

"అంతేకాదు," మళ్ళీ అన్నాడు జాన్, "ఇలాంటి కేసుల్లో నాకు ఉత్తరాలు ఆసక్తి కలిగిస్తాయి. మాలతో వెళ్ళి ఆయన కొచ్చిన ఉత్తరాల్లో ఆయన ఆచూకీ చూఛాయగానైనా సూచించే క్లూ యేదైనా దొరుకుతుందేమో చూస్తాను."

2

జాన్, మాల కారు దిగి ఇంట్లోకి నడిచారు.

జాన్ని డ్రాయింగ్ రూంలో కూచోబెట్టి అడిగింది మాల: "కాఫీ తాగుతారా?"

జాన్ అడ్డంగా తలూపాడు, "కాఫీ వద్దు, డికాక్షన్ కావాలి."

ఆమె నవ్వి, టేబిలు సొరుగులోంచి ఉత్తరాలకట్ట తీసి జాన్కి అందించింది. "మీరు డిటెక్షన్ చేస్తుండండి, నేను డికాక్షన్ చేస్తాను."

ఆమె వెనక్కి తిరిగి వెళుతుండగా, జాన్ చటుక్కున లేచి నిలబడి, "ముందు ఆయన బట్టలు చూపించండి" అన్నాడు.

ఆమె వెనక్కి తిరిగి చూసింది, యెర్రబడ్డ ముఖంతో.

"బట్ట లెక్కడికి పోతాయి? ముందు ఉత్తరాలు

చూడండి!"

జాన్ అడ్డంగా తలూపి గబగబ ఆమె దగ్గరికి నడిచాడు, "బెడ్‌రూం ఎక్కడ?"

"ఏమిటీ మొండివాడి! నా ఇంటికి వచ్చినవాళ్ళు ప్రశాంతంగా వుండాలి!" అరిచిందామె.

నవ్వాడు జాన్, "మేం ప్రశాంతంగా వుంటే కొంప అంటుకుంటాయి."

ఆమె జాన్‌ని చూసింది, నిప్పులాంటి కళ్ళతో, మింగేసేలా.

"సరే—పదండి!" కసిరింది మరుక్షణం.

జాన్ ఆమెవెంట బెడ్‌రూంలోకి నడిచాడు. బెడ్‌రూంలో ఒక మూల ఆరడుగుల ఎత్తు కొయ్యబీరువా వుంది. మాల తెరిచి చూపించింది. బీరువాలో హేంగర్స్‌కి వరుసగా వేలాడుతున్నాయి, నందనరావు దుస్తులు. అయితే, ఆశ్చర్యమేమిటంటే అవి మొత్తం పదకొండు జతలున్నాయి. కానీ, అండర్‌వియర్స్‌లో మాత్రం ఒకటి తక్కువ వుంది.

నందనరావు దుస్తులన్నీ ఇంట్లోనే వున్నాయి—ఒక్క అండర్‌వియర్ తప్ప.

జాన్ మాలని చూశాడు, "వెల్, మాడమ్ ఆఫీసులో మీరేం చెప్పారు? ఒక జత తక్కువ వుందని—అంతేనా?"

తలూపిందామె.

"మరిక్కడ అన్ని జతలూ వున్నాయేమిటి?"

ఆమె ముఖం ఎర్రబడింది. "ఏమో జాన్! నాకేమీ అర్థంగావడం లేదు!"

"ఏమిటర్థంగావడంలేదు? రాత్రి మీరు చూసినప్పుడు తెల్ల షర్టు, నల్ల ప్యాంటు లేవు. ఇప్పుడున్నాయి. అంటే

రావుగారు వచ్చేశారన్నమాట!"

మాల కంగారుగా అంది, "ఏమిటి మీరనేది? ఆయన వచ్చేశారా! అయితే ఎక్కడ వున్నారు?"

ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు జాన్. "అండర్ వియర్ తప్ప అన్నీ ఇక్కడే వున్నాయి—బాత్ రూంలో వుండవచ్చు...పదండి చూద్దాం."

మాల గాభరాలా, జాన్ ఉషారుగా బాత్ రూందగ్గరి కెళ్ళారు.

లోన చప్పుడు లేదు.

జాన్ తలుపు తట్టాడు.

"మిస్టర్ రావ్! స్నానం చేస్తున్నారా?"

సమాధానం లేదు.

జాన్ చిన్నగా తలుపు నెట్టాడు. తెరుచుకుంది. లోపల రావ్ లేడు, సరికదా నేల తడిగా లేదు.

నిట్టూర్చి వెనక్కి తిరిగాడు జాన్. "లావెట్రీలో చూద్దాం!"

లావెట్రీలో కూడా రావ్ లేడు.

ఇద్దరూ తిరిగి బెడ్ రూంలో కొచ్చారు.

"మాలా, మీరు నిజం ఎందుకు చెప్పడం లేదు?" అడిగాడు జాన్ సీరియస్ గా.

"నేనేం అబద్ధం చెప్పాను?"

"మీ భర్త దుస్తుల గురించి. రాత్రి చూసినప్పుడు ఒక జత తక్కువ వుందని చెప్పారు. ఇప్పుడన్ని జతలు వున్నాయి. ఇదెలా సాధ్యం? మీరు సరిగా చూశారా? ...ఆయనకి పదకొండు జత లున్నాయని కచ్చితంగా తెలుసా?"

"ఆయనకి పదకొండు జతలున్నాయి—రాత్రి చూసినప్పుడు ఒక జత లేదు" అందామె భారంగా. ఆమె ముఖం

పాలిపోయి వుంది.

"విచిత్రంగా వుంది!" అన్నాడు జాన్ ఉత్తరాలందు కుంటూ, "సరే—మీరు డికాక్షన్ చెయ్యండి. ముందు చల్లటి మంచినీళ్ళు పట్రండి—"

"సారీ జాన్! ఉదయంనుంచీ ఫ్రిజ్ ఆన్ చెయ్య లేదు!"

జాన్ ఆమెని సూటిగా చూశాడు. "ఫరవాలేదు. టాప్ నీళ్ళు పట్రండి!"

ఆమె తటాలున బయటికెళ్ళింది.

జాన్ అలసటగా ఒక్కో ఉత్తరం చూడసాగాడు. వాటిలో బిజినెస్ ఉత్తరాలేమీ లేవు. అన్నీ బంధు మిత్రులు వ్రాసినవి. వాటిలోని విషయాలు ఆసక్తి కలి గించలేదు జాన్‌కి.

ముందుకి వంగి ఉత్తరాలు టీపాయ్‌మీద పెడు తుండగా అతని దృష్టి బెడ్ కింద పడింది.

కొన్ని క్షణాలు రెప్ప వెయ్యకుండా చూస్తూండి పోయాడు.

బెడ్ కింద చిన్న దూదివుండ పడివుంది.

ఇంతలో మాల వచ్చింది ట్రేతో. జాన్ తేరుకుని లేచి, బెడ్ దగ్గిరికెళ్ళి కిందనుంచి దూదివుండ తీశాడు. మాల దాన్ని తికమకగా చూసింది. జాన్ దాన్ని వాసన చూశాడు.

"ఏమిటది?" అడిగింది మాల.

"దూది—క్లోరోఫాంలో తడిపింది."

ఆమె కలవరంగా చూసింది.

"క్లోరోఫాం స్పృహపోగొట్టడానికి ఉపయోగిస్తారు" అన్నాడు జాన్.

ఆమె ఉలికిపడింది. "అంటే—?"

"రాత్రి ఇక్కడికి ఎవరో వచ్చారు. మీ భర్తని తెలివితప్పించి తీసికెళ్ళిపోయారు."

కెవ్వున అరిచింది మాల.

జాన్ గబగబ బెడ్‌ని చిందరవందర చేశాడు.

తలగడకింద ఒక కాయితంముక్క దొరికింది. దాని మీద స్పష్టమైన అక్షరాలున్నాయి.

"మీరు డబ్బు యివ్వరని మాకు తెలుసు.
మమ్మల్ని తక్కువ అంచనా వెయ్యకండి, డబ్బు
యెలా రాబట్టుకోవాలో మాకు తెలుసు—"

జాన్ ఈ వాక్యాల్ని పైకి చదివాడు. మరోసారి అరిచి సోఫాలో కూలబడింది మాల.

రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని యేడుపు ప్రారంభించింది.

3

జాన్ చకచక మెట్లెక్కి ఆఫీసులో కొచ్చాడు.

"దిసీజ్ ఎ డామ్ స్ట్రేంజ్ ఎఫైర్ యార్!"

లాల్ తలెత్తి జాన్‌ని చూశాడు, "ఏం జరిగింది?"

"అంతా గందరగోళంగా వుంది!" అలసటగా అన్నాడు జాన్.

"కమాన్, కూచొని కనుక్కున్నది కక్కు!"

జాన్ కూచొని చెప్పాడు:

"నందనరావుకున్న పదకొండు జతల బట్టలూ ఇంటిలోనే వున్నాయి. ఆయన చెప్పులు, బూట్లు, వాచీ, లుంగీలు, బనియన్‌లు...అన్నీ ఇంట్లోనే వున్నాయి— ఒక్క అండర్ వియర్ తప్ప. బహుశా ఆ అండర్ వేర్ ఆయన వంటిమీద వుండొచ్చు.

"ఇక, బెడ్‌కింద ఈ దూది; తలగడకింద యీ కాయితం దొరికాయి. వీటిని బట్టిచూస్తే రాత్రి రావ్‌ని

ఎవరో ఎత్తుకుపోయారని తెలుస్తోంది. డబ్బుకోసం' ఆయనను ఎవరో బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారు. అయితే ఇందులో నాకు మాల పాత్ర అర్థంగావడంలేదు.''

''ఏమిటామె గురించి?''

''రాత్రి అగంతకులెవరో ఇంటికి వచ్చినట్టు తెలుస్తోనే వుంది. పక్కనే పడుకున్న ఆమె భర్తని ఎత్తుకుపోతున్నా ఆమెకు మెలకువ రాలేదు?''

''ఆమెకుకూడా క్లోరోఫాం వాసన చూపించి వుండవచ్చు.''

''నో, ఆమెకి ఒంటిగంటకి మెలకువ వచ్చిందని చెప్పింది.''

''బహుశ ఆమె అప్పటికి స్పృహలోకి వచ్చి వుండవచ్చు.''

''అంటే—ఎంతసేపు స్పృహ తప్పిందంటావు?''

''అది వాసన తీవ్రతమీద ఆధారపడి వుంటుంది.''

''సరే, ఆమెనికూడ స్పృహ తప్పించారనుకుందాం'' అన్నాడు జాన్, ''ఒంటి గంటకు ఆమెకి మెలుకువ వచ్చింది. లేచిచూస్తే భర్త లేడు. కొంతసేపు వేచిచూసి ఆయన దుస్తుల్ని చూసింది—ఒకజత లేదు. వెల్, మరిప్పుడెందుకున్నాయి? ఎలావచ్చాయి? ఆమె పొరబడిందా?''

లాల్ చాలసేపు మౌనంగా ఆలోచించి అడిగాడు:

''ఇంట్లో ఆమె ప్రవర్తన ఎలావుంది?''

''విచిత్రమైన ప్రవర్తన! ఆమెతో విసిగిపోయాను! ప్రతిక్షణం దేనికో భయపడుతూ, దేనికోసమో జాగ్రత్తపడుతూ ప్రవర్తించింది—''

''అంటే, తనేదేనా పొరపాట్లు చేసినట్టు ప్రవర్తించిందా?''

''అంతే—సరిగ్గా అంతే. కానీ లాల్, యేమిటా

పొరపాట్లు?" అడిగాడు జాన్.

లాల్ నవ్వాడు: "ఆమె ప్రవర్తన ఆఫీసులోనే గమ్మత్తుగా వుంది! భర్త ఆమెకు గుండుసూదితో సమానము—ఆమె కావలసింది భర్తకాదు, అతని డబ్బు. నువ్వు దుస్తులు గురించి ప్రశ్నించినప్పుడు ఆమె ముఖం రంగులు మారడం నేను గమనించాను. బహుశ ఆమె లోతుగా ఆలోచించి ప్లాను సిద్ధంచేసుకో లేదనుకొంటాను."

"వాట్! లాల్, ఏమిటి నువ్వనేది?"

"మేసన్‌ని మేల్కొలుపు! మాల వ్యవహారం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది."

"మేసన్ ఇప్పుడు లేవడు. నీకేం తట్టిందో చెప్పు!"

లాల్ సిగరెట్ వెలిగించి అన్నాడు:

"మాల ఏ విషయంలోనూ భర్తని గౌరవించదు. అతన్ని మర్యాదగా సంబోధించదు. బహుశ వాళ్ళిద్దరి మధ్య మనస్పర్థలు వుండవచ్చు. ఏదేనా తగాదా వుండవచ్చు. మాలనిచూస్తే పేచీకోరులావుంది. వారిద్దరిమధ్యం తగాదా విడాకులకి దారితీసి వుండవచ్చు...రావ్ ఆమెకి విడాకులివ్వాలని నిశ్చయించుకుని వుంటే ఆమె యేం చేస్తుంది?"

"ఏం చేస్తుంది?"

"విడాకులు తీసుకుంటుంది" అన్నాడు లాల్, "దాని వల్ల ఆమెకేవిటి లాభం? భరణంకింద కొంత డబ్బు వస్తుంది. డబ్బు ఆమెకి ముఖ్యం. డబ్బు వస్తుందంటే ఆశకు అంతు ఎక్కడ వుంటుంది? భరణంకింద వచ్చే డబ్బు ఆమెకు తృప్తి కలిగించక పోవచ్చు. కాబట్టి విడాకుల తర్వాత ఆమె ఆశించేడబ్బు సంపాదించుకోవాలంటే మార్గమేమిటి?"

"భర్తని మర్డర్ చేస్తే చాలు. విడాకులూ, భరణం సమస్యలుండవు. యావదాస్తి వస్తుంది" అన్నాడుజాన్.

"కానీ ఆ పని చెయ్యదు" లాల్ అన్నాడు.

"ఎందుకు చెయ్యదు?"

"ఆమె తెలివిగలది. ఎంత తెలివివున్నా హత్యచేసి తప్పించుకోలేమని ఆమెకి తెలుసు. అందువల్ల హత్య చెయ్యదు. హత్యచేస్తే ఐశ్వర్యం అనుభవించడంగాక, యావజ్జీవితం జేలుశిక్ష అనుభవించే పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చు. కాబట్టి ఆమె ఆశకి కొన్ని హద్దులు ఏర్పరచుకుంది. ఆమె కోరేది యావదాస్తి కాదు. ఆస్తిలో కొంత భాగం."

"అదెలా లభిస్తుంది?"

"ఫేక్ కిడ్నాప్‌వల్ల" అన్నాడు లాల్, "భర్తను కిడ్నాప్ చేసి ఎక్కడో బంధిస్తుంది. ఈపని తను చేసినట్లు మొగుడుకి తెలియకుండా జాగ్రత్త పడుతుంది. బంధించిన చోట భర్త నగ్నంగావుంటే, అతని పరువు ప్రతిష్టల దృష్ట్యా అరిచి గొడవచేసి తప్పించుకొనే ప్రయత్నం చెయ్యడు."

"అవును. ఆ తర్వాత?"

"మాల తను కోరేది మరోవ్యక్తి సాయం లేకుండా సాధించుకోలేదు. అందువల్ల ఈ బిజినెస్‌లో ఆమెకి ఎవరోవ్యక్తి సహాయపడుతున్నాడు.

"ఆ మనిషి నిన్నరాత్రి నందనరావు ఇంటికివచ్చాడు. అతనిదగ్గర క్లోరోఫాం దూదివుంది. బహుశ అతను క్లోరోఫాం ఏ మందులషాపునుంచో, లాబ్ నుంచో సంపాదించి వుంటాడు. అతను వచ్చాక మాలతోకలసి రావ్‌ని స్పృహ తప్పించాడు. మాల అతని లుంగీ, బనియన్ తీసేసింది. లోన అండర్‌వియర్ వుంది. అతను తలగడ కింద ఆ కాయితం పెట్టాడు. ఆ తర్వాత ఇద్దరూ కలిసి

రావ్‌ని బయట కారులో చేర్చారు. అతను కారు తీసుకుని తమ స్థావరానికి వెళ్ళిపోయాడు. రావ్‌ని అక్కడ బంధించి తిరిగివచ్చాడు. కారును వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు. అంతవరకు ప్లానులో మొదటిదశ ముగిసింది...

"ఇక రెండవదశ: ఉదయం మాల మన దగ్గరకు వచ్చింది. భర్త కనిపించడం లేదని రిపోర్టు యిచ్చింది. ఆమె ఉద్దేశ్యం తనభర్త కిడ్నాప్ చేయబడ్డాడని మన ద్వారా బయిట పడాలని. భర్తను గాలించడానికి మనం రంగంలోకి దిగుతాం కాబట్టి, మనపని సులువు చెయ్యడానికి తన ఇంట్లో బెడ్ కింద దూది, తలగడకింద కాయితము వుంచింది.

"కానీ, మనం రావ్ దుస్తుల విషయం అడుగుతామని ఆమె వూహించలేదు. నువ్వీ విషయం అడిగినప్పుడు తను చేసిన పొరపాటు తెలిసి ముఖం ఎర్రబడింది. గాభరా పడింది. రావ్ మాయమయ్యాడు కాబట్టి, అతను దుస్తులలో వుండాలి కాబట్టి, ఒకజత తక్కువ వుందని చెప్పింది. ఇంటరాగేషన్‌లో దుస్తుల ప్రస్తావన వస్తుందని వూహించివుంటే, రాత్రి రావ్ జతల్లో ఒకటి మాయంచేసి వుండేది—"

"ఇప్పు డర్థమయింది!" అన్నాడు జాన్, "రావ్ దుస్తులు చూడాలని చెప్పినప్పుడు ఆమె నన్ను కాస్సేపు ఆపడానికి ప్రయత్నించింది. లోనికెళ్ళి ఆ జత వెంటనే మాయం చెయ్యాలనుకుందేమో!"

"దటీజ్ కరెక్ట్" అన్నాడు లాల్, "ఈ కేసు పరిశోధించి ఆమె భర్త కిడ్నాప్ చేయబడ్డాడని మనం తెల్సుకుంటాం కాబట్టి ఈ వ్యవహారానికి మనం సాక్షులుగా వుంటాం. భర్త విడుదలయి వచ్చాక ఆమె కథనం నమ్మడానికి మనం ఉపయోగ పడతాం!"

"గుడ్ లాజిక్. ఇంకా చెప్పు."

"ఇప్పుడు రావ్ కిడ్నాప్ చేయబడ్డాడని మనం తెల్సు కున్నాం. ఆమె ప్లానులో రెండవదశ ముగిసింది.

"ఇక మూడవ దశ: కాసేపట్లో ఆమె భర్తను కిడ్నాప్ చేసిన మనుషుల నుంచి ఫోను వచ్చిందని చెప్తుంది. మనం కిడ్నాపర్స్‌ని పట్టుకోడానికి మాల ఒప్పుకోదు. ఆమె ప్లాను గల్లంతవుతుంది. భర్త ప్రాణాలు రక్షించడానికి డబ్బు చెల్లిస్తానని చెప్తుంది. కాబట్టి ఆమె ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా మనం ఏమీ చెయ్యలేం. ఆమె తన అనుచరుడి హెచ్చరిక ప్రకారం డబ్బు తీసి కెళ్ళి అతనికి యిస్తుంది. అతను రావ్‌ని విడుదల చేస్తాడు. ఈ వ్యవహారం పోలీసులకి చెబితే ప్రాణాలు తీస్తానని బెదిరిస్తాడు. రావ్ విడుదలయి యింటికి వచ్చాక భార్య కథ నమ్మి, తనని రక్షించినందుకు అభినందిస్తే విడాకుల సమస్య వుండదు. అలా కాక, అతని ధోరణి మునుపటి లాగే వుంటే ఎప్పటికయినా విడాకులు తప్పవు... ఎలా జరిగినా మాలకి నష్టంవుండదు, కావలసినంత డబ్బు సంపాదించుకుంటుంది కాబట్టి."

"ఎంత మోసం! యెంత మోసం!"

"మోసం జరుగుతుంటే మనం గాజులు తొడుక్కుని కూచుంటామా?" అన్నాడు లాల్ సొరుగులోంచి గ్లోవ్స్ తీసి తొడుక్కుంటూ.

"అయితే ఏం చేద్దాం?" అడిగాడు జాన్.

లాల్ టేబులు మీదవున్న కాయితం అందుకొని జాన్‌ని చూసి, "నువ్వొక్క పొరపాటు చేశావు," అన్నాడు.

"ఏం చేశాను?"

"ఈ కాయితంమీద నీ వేలిముద్రలు పడ్డాయి."

"అవును. అయితేః?"

"అవి కిడ్నాపర్స్ వేలిముద్రల్ని చెడిపేయవచ్చు" అన్నాడు లాల్, ఆ కాయితాన్ని జాగ్రత్తగా సొరుగులో పెడుతూ.

"దీనిమీద మాల, ఆమె అనుచరుడి వేలిముద్రలు వుండవచ్చు. అవి కేసులో ఉపయోగపడతాయి."

జాన్ మాట్లాడలేదు.

లాల్ వున్నట్టుండి ఫకాలున నవ్వాడు. జాన్ వులిక్కిపడి చూశాడు.

"ఫూల్స్! బిగ్గెస్ట్ ఫూల్స్ ఇన్ ది వరల్డ్!" అరుస్తున్నాడు లాల్, "రావ్ నిర్బంధంలోంచి తిరిగివచ్చాక మనం ఈ ఉత్తరం చూపిస్తే, తనకిలాటిది అందలేదని అంటాడు! ఈ విషయం ఆలోచించకుండా మాల యీ ఉత్తరాన్ని సృష్టించింది. ఇది రావ్ కి అందలేదన్న విషయము, దీనిమీద వేలిముద్రలూ ఆమె గుట్టును రట్టు చేస్తాయి! పూర్ మాలా, యూ హేవ్ కమిటెడ్ యువర్ సెల్ఫ్!"

4

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ఫోను మోగింది.

దానికోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టు టక్కున రిసీవర్ ఎత్తాడు జాన్.

"జాన్! ఓహ్, జాన్!" అర్చింది అవతలి కంఠం.

జాన్ మౌత్ పీస్ మీద చెయ్యివుంచి లాల్ తో అన్నాడు: "మాల మాట్లాడుతోంది."

లాల్ తలూపాడు.

"ఏం జరిగింది మిసెస్ మాలా" జాన్ అడిగాడు ఫోన్ లో.

"మీ కలా చెప్పాలి జాన్?"

"నిదానంగా చెప్పండి. ఏం జరిగింది?"

"ఎవడో దుష్టుడు ఫోన్ చేశాడు. భయంకరంగా నవ్వి నా భర్తని బంధించానని చెప్పాడు!"

"అయితే ఏం చెయ్యాలిట?"

"ఓహ్ జాన్, నన్ను రక్షించండి!"

"మిమ్మల్ని కాదు. మీ భర్తని!"

"పదిలక్షలిస్తే వదిలేస్తాడట!"

"అలాగా? అయితే ఇచ్చెయ్యండి!"

"కానీ_ఎలా?"

"కిడ్నాపర్ షరతులేమిటి?"

"రాత్రి పదిగంటలకు పదిలక్షలు తీసుకుని ఒంటరిగా సెంట్రలు స్టేషనుకి రమ్మన్నాడు. వెంట ఎవర్నీ తీసుకు రాకూడదట! పోలీసులకి చెప్పకూడదట! ఇలా చేస్తేనే ఆయన క్షేమంగా దక్కుతాడట!"

"మీకు భర్త క్షేమం ముఖ్యం. అలాగే చెయ్యండి."

"కానీ_ఎలా? ఉన్నపళాన అంతడబ్బు ఎక్కడి నుంచి తేవాలి?"

"అయితే గడువు పెంచమనండి."

"అడిగాను. వీల్లేదన్నాడు. సరిగా 10 గంటలకి డబ్బు అందాలన్నాడు. లేకపోతే...ఓహ్!"

"అయితే ఏం చెయ్యాలనుకుంటున్నారు?" అడిగాడు జాన్. అతని ముఖం ఎర్రబడింది. మాల తెలివి తేటలకి అతని మతిపోతోంది.

"రెండు గంటల్లో అంతడబ్బు కూడబెట్టడం సాధ్యం కాదు. వాళ్ళు నా భర్త ప్రాణాలు తీస్తారు. మీరు దయచేసి రక్షించండి!"

"ఎలా రక్షిస్తాం?"

"దయచేసి 10 గంటలకి సెంట్రలు స్టేషనుకెళ్ళండి. వాడు నాకోసం ఎదురుచూసి నేను రాకపోతే తిరిగివెళ్ళిపోతాడు. వాడ్ని వెంబడించి స్థావరం కనుక్కోండి—నా భర్తని విడిపించండి."

"బాగానేవుంది. వాడ్ని మేమెట్లా గుర్తుపడతాం?"

అవతల నిశ్శబ్దం.

కాస్సేపయాక, "అయితే ఎలా?" అంది మాల.

జాన్ వేగంగా ఆలోచించి అన్నాడు: "మీ భర్త ప్రాణాల్ని ప్రతిఫలం ఇవ్వకుండా రక్షించాలంటే చాల రిస్కు తీసుకోవాలి. ఒక అయిడియా చెప్తాను: పది గంటలవరకు డబ్బుకోసం ప్రయత్నించండి. మీ భర్త పలుకుబడి నుపయోగించి డబ్బు సంపాదించడం మీకు కష్టమేమీకాదు. ఒకవేళ లాభంలేకపోతే ఖాళీబ్రీఫ్ కేసుతో స్టేషన్‌కి రండి. మేం అక్కడ వుంటాం. కిడ్నాపర్ మిమ్మల్ని చూసి వస్తాడు. మీరు బ్రీఫ్‌కేసు అందించండి. మేం మెరుపులావచ్చి అతనిపైన పడతాం!"

జాన్ చివరి మాటలు ఆమెను ఉత్సాహపరిచాయి.

"జాన్! యూ ఆర్ మార్వలెస్! వండర్ఫుల్! తప్పకుండా నా భర్తని రక్షిస్తారు!"

"థాంక్స్. నేను చెప్పినట్టు చెయ్యండి."

"అలాగే జాన్...అలాగే!"

లైను కట్ అయింది.

జాన్ రిసీవర్ విసిరికొట్టి తటాలున లేచినిలబడి అరిచాడు: "లాల్! నువ్వో ఫూల్‌వి! మాలని మించిన ఫూల్‌వి!"

"ఏం జరిగింది? నేనెందుకు ఫూల్‌ని!" లాలన్నాడు తికమకగా.

"నీవూహా తలకిందులయింది. రావ్ యిప్పుడు మర

ణించ బోతున్నాడు."

"వాట్! ఎలా?"

జాన్ మాలతో జరిగిన సంభాషణ గబగబ చెప్పి ఆ తర్వాత అన్నాడు:

"కిడ్నాపర్స్‌కి డబ్బు చెల్లించడానికి మాల సిద్ధంగా లేదు. ఒకవేళ రావ్ నిజంగా ఎవరో అగంతకుల చేత అపహరించబడివుంటే, డబ్బు చెల్లించకపోతే చంపేస్తారు. అలాకాకుండా, ఈ కిడ్నాప్ నువ్వు చెప్పినట్టు మాల సృష్టించిందయితే, ఆమె పథకంలో భాగంగా డబ్బు చెల్లించదు. అప్పుడేమవుతుంది? భర్తని తనే చంపి ఆ పని కిడ్నాపర్స్ చేశారంటుంది! లాల్, నువ్వూహించినట్టు ఆమెకి కావలసింది భర్త ఆస్తిలో కొంత భాగంకాదు—యావదాస్తి!"

లాల్ తటాలున లేచాడు.

"కమాన్, లెటజ్ గో! ఆమె భర్తని ఎలా చంపుతుందో చూద్దాం!"

5

పది నిమిషాల్లో డిటెక్టివ్‌లు లిబర్టీ వెనక నందనరావు యిల్లు చేరుకున్నారు.

ఇల్లు నిర్మానుష్యంగా, చీకటిగా వుంది.

ఇంటిముందు కారులేదు.

డిటెక్టివ్‌లు కారు దిగి లోనికి నడిచారు. హాలుతలుపు తెరిచి లోని కడుగుతేసుండగా, మాల బెడ్‌రూంలోంచి గాభరాగా పరిగెత్తి వచ్చింది. ఆమె ముఖంలో నెత్తురు చుక్కలేదు. లాల్ దగ్గరికి వచ్చి చేతులు పట్టుకుని, "ఓహ్ లాల్! ఎందుకొచ్చారు? కిడ్నాపర్స్ నిఘా వుంచుతారు!" అనర్చింది.

లాల్ ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు.

"లాల్! మీరు వెళ్ళిపొండి! నా భర్త క్షేమంగా దక్కాలి! దుర్మార్గులకి యేమాత్రం అనుమానం వచ్చినా?..."

ఆమె యేమంటోందో లాల్ వినిపించుకోడంలేదు. ఆమె చేతుల స్పర్శ అతన్ని వింత అనుభవానికి లోను చేస్తోంది.

లాల్ చేతుల్లో వున్న మాల చేతులు చల్లగా వున్నాయ—మంచులా.

లాల్ ఆమె చేతుల్ని ఇంకా గట్టిగా పట్టుకోవడంతో ఆమె మాటలాపేసింది.

"మీ చేతులు—చాలా చల్లగా వున్నాయి..." అన్నాడు లాల్.

ఆమె ఛటుక్కున చేతులు తీసేసుకుంది.

"ఇప్పుడే చేతులు కడుక్కుని వస్తున్నాను."

"కాదు—మంచులో ఆడుకుని వస్తున్నారు" అని నవ్వాడు లాల్.

ఆమె ముఖం వివర్ణమైంది. "చెప్పండి, యెందుకొచ్చారు?"

"నిలబెట్టే మాట్లాడతారా?"

"ఓహ్, సారీ! కూచోండి."

"బెడ్ రూంలో కూచుందాం."

ఆమె అదిరిపడింది, "వద్దు!"

"ఎందుకు?"

"నేనిప్పుడే బట్టలు మార్చుకుని వస్తున్నాను—విడిచేసిన దుస్తులు అలాగే వున్నాయి. మీరు చూడకూడదు! లాల్, మీరు స్త్రీలని గౌరవంగా చూస్తారు కదూ?"

లాల్ తల తిప్పి జాన్ని చూశాడు.

జాన్ అన్నాడు: "బయట మీ కారు లేదు. ఎక్కడ వుంది?"

ఆమె తడబడింది, "నా కారు... నా కారు... ఫ్రెండ్ తీసుకెళ్ళింది..."

"ఎక్కడ వుంటోంది?"

"సనత్ నగర్ లో."

"ఎప్పుడొస్తుంది?"

"గంటలో."

"ఆల్ రైట్, డబ్బు విషయం యేమైంది?"

"నె నంతటా ప్రయత్నించాను జాన్! స్వార్థపరులు! అవసరానికి సహాయపడరు! డబ్బు దొరికేలా లేదు! మీ సాయన్ని కాపాడాలి!—"

"అందుకే వచ్చాం."

"ఇక్కడికా? యేమిటి మీరనేది?"

"లుక్, మాడమ్. మీ భర్తని ఎక్కడ బంధించారో మాకు తెలీదు. మీ వెంట వచ్చి కిడ్నాపర్స్ని పట్టుకోవడం చాలా ప్రమాదకరం. మీ మీద యేమాత్రం అనుమానం కలిగినా మీ భర్తని చంపేస్తారు. కాబట్టి మే మొక మార్గం ఆలోచించాం. మీకు ఫైనల్ వార్నింగ్ యిస్తూ యిప్పుడు ఫోన్ కాల్ రావచ్చు. ఆ కాల్ ని ట్రేస్ చేసి మేం వాళ్ళని పట్టుకొంటాం. యేమంటారు?"

ఆమె ఛటుక్కున అంది, "ఆ అవకాశం జారిపోయింది జాన్! ఫైనల్ వార్నింగ్ పది నిమిషాలక్రితం వచ్చింది. డబ్బు సిద్ధం చేశానన్నాను."

డిటెక్టివ్ లు మతిపోయి ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు.

మాల, లాల్ వేపు తిరిగింది, "లాల్, మీరిక స్టేషన్ దగ్గర మాటువెయ్యక తప్పదు, ప్లీజ్, వెళ్ళిపొండి! సమయంలేదు. నేను భోజనంచేసి రెడీ కావాలి!"

జాన్ నోరూరింది, "మాడమ్, ఒక కోరిక..." అన్నాడు.

"ఏమిటి?"

"మేం హోటళ్ళలో తినీతినీ విసిగిపోయాం. ఆడ వాళ్ళ చేతివంట తినాలని మా కెంత కాలంగానో వుంది- అభ్యంతరం లేకపోతే వడ్డిస్తారా?"

ఆమె కంగారుగా టైం చూసుకుంది.

"అయ్యో! తొమ్మిదవుతోంది! నా భర్త అపాయంలో వుంటే మనం తీరిగ్గా కూచొని తినడానికి టైం లేదు! మరోసారి మంచి పార్టీ ఇస్తాను—"

ఆమె మాట లాపేసింది.

బయట కారాగిన శబ్దం అయింది.

జాన్ నవ్వి, "మీ ఫ్రెండ్ వచ్చింది" అన్నాడు.

ఆమె ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు. బయట బూట్ల చప్పుడు వినిపిస్తోంది. కొన్ని క్షణాలయ్యాక ఒక యువకుడు తలుపు తెరుచుకుని వచ్చాడు.

డిటెక్టివ్‌లు మాలని చూశారు. ఆమె ముఖం చెమటతో తడిసి వుంది.

ఆ యువకుడు డిటెక్టివ్‌లను చూసి, "మీ రెవరు?" అన్నాడు.

"లాల్ అండ్ జాన్—పార్ట్‌నర్స్ ఇన్ డిటెక్షన్" అన్నాడు జాన్.

అతను నవ్వి చెయ్యి ముందుకు చాపాడు :

"మిస్టర్ సతీష్. మీరు సహాయపడుతున్నారని మాల చెప్పింది."

"మీ రెక్కడికి వెళ్ళి వస్తున్నారు?" అడిగాడు జాన్.

"డబ్బుకోసం తిరుగుతున్నాను. ఎక్కడా దొరకడం లేదు." అతని ముఖం అలసటగా వుంది.

డిటెక్టివ్‌లు ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు.

సతీష్, మాలతో అన్నాడు : "ఏం చేద్దాం. డబ్బు ఎక్కడా దొరకలేదు. ఇక మీ ఆయన్ని డిటెక్టివ్‌లే రక్షించాలి! రక్షించగలరో, లేదో దేవుడెరుగు! నాకు మాత్రం నమ్మకంలేదు...కిడ్నాప్ బిజినెస్ చాల డేంజరస్..."

"మాట్లాడుతుండండి, నేనిప్పుడే వస్తాను" అని తలుపు తెరుచుకుని బయటికెళ్ళాడు లాల్. మాల, సతీష్ ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు. వాళ్ళకళ్ళు క్రూరంగా మెరుస్తున్నాయి. ఆ తర్వాత సతీష్ జాన్‌కి సిగరెట్ ఆఫర్ చేసి, "మీ ఏజన్సీ ఈ సిటీలో ఢంకా మోగిస్తోందని విన్నాను. మిస్టర్ రావ్‌ని రక్షించ గలరా?" అని అడిగాడు.

జాన్ నవ్వాడు, "ఒకవేళ రక్షించకపోయినా, నేరస్థుల్ని పట్టుకోగలం."

"ఓహ్, మీ మాటలు నాకు ముల్లులా గుచ్చుకుంటున్నాయి. రావ్‌ని రక్షించగలమని నమ్మకంగా చెప్పలేరా?"

"అది పరిస్థితులపైన ఆధారపడి వుంటుంది."

తలుపు తెరుచుకుని లాల్ వచ్చాడు.

అతన్ని చూసి అందరూ నిశ్శబ్దమయి పోయారు.

"వెల్ మాలా. డబ్బుకోసం ఎక్కడెక్కడ ప్రయత్నించారు?" అడిగాడు లాల్.

"ఎందుకు?"

"నేనూ ప్రయత్నిస్తాను."

"మీరా? ఏమిటి మీరనేది?"

"ఇలాంటి పరిస్థితిలో మీవల్ల కాని పనులు మావల్ల అవుతాయి."

"సారీ—లాల్! డబ్బు ఎవరిదగ్గరా లేదు."

"నేను డిటెక్టివ్‌ని, తెలుసా? మిస్టర్ రావ్ ప్రాణాలు రక్షించడానికి డబ్బు అత్యావసరమని ఒప్పిస్తాను. కమాన్, ఇందాక ఎక్కడ ప్రయత్నించారు?"

"జమునారావు, సరితా బెనర్జీ, కృష్ణకుమారి, వీరేంద్ర జయిన్!" గబగబ అంటోంది మాల.

"వీరేంద్ర జెయిన్ నెంబర్ చెప్పండి" అన్నాడు లాల్.

మాల చెప్పింది.

లాల్ ఫోన్ అందుకుని నెంబర్ డయలుచేసి, మాలని అడిగాడు: "వీరేంద్ర జెయిన్‌ని ఎంతడిగారు?"

"అతను ఇవ్వగలిగినంత" కసిరింది మాల.

ఫోన్‌లో అవతలి కంఠం విన్పించింది. "వీరేంద్ర జెయిన్ స్పీకింగ్."

లాలన్నాడు, "హల్లో, సర్. దిసీజ్ లాల్ కాలింగ్. ఎస్ డిటెక్టివ్. మిస్టర్ నందనరావు భార్య మిమ్మల్ని కలుసుకుందా?...డబ్బు విషయం—అవును—అత్యావసరం, అలాగా?...బాగా ఆలోచించి చెప్తున్నారా? దిసీజ్ ఎ సీరియస్ మాటర్. ఓకే. థాంక్స్!"

లాల్ రిసీవర్ పెట్టేసి మాలని చూశాడు. ఆమె చేతులు నలుపుకుంటూ నిలబడింది.

"వెల్—సారీ మాడమ్, మీ భర్తని రక్షించలేం."

అదిరిపడింది మాల. "ఎందుకు?"

జాలిగా నవ్వాడు లాల్, "మరణించిన వారిని భగవంతుడుకూడా బ్రతికించలేడు!"

కెవ్వుమంది మాల.

"ఏమిటది? ఏమిటి మీరనేది? ఆయనకేమయింది?" సతీష్ అడిగాడు గాభరాగా.

"మరణించారు."

"ఎక్కడ? ఎలా?"

"ఇక్కడ - ఈ ఇంట్లో."

మాల మరోసారి 'కెవ్వు'మని అర్చింది.

లాల్ విసురుగా బెడ్ రూంలోకి దారితీశాడు. ఎంత విసురుగా దారితీశాడో అంత విసురుగా వెనక్కి తిరిగి రివాల్వర్ తీశాడు: "డ్రాపిట్! మాలా, కత్తి పడెయ్యండి!"

మాల ఆవేశంగా వగరుస్తూ కత్తి చేతిలో పట్టుకొని వుంది. జాన్ ఛటుక్కున రివాల్వర్ తీశాడు. సతీష్ చేతులెత్తి కదలకుండా నిలబడ్డాడు.

"డ్రాపిట్!" మళ్ళీ అర్చాడు లాల్.

ఇప్పుడు మాల ముఖం పాలిపోయింది. కత్తి చేతిలోనుంచి జారిపడింది. లాల్ దానిదగ్గరకు నడిచి కర్చీఫ్ చుట్టి అందుకున్నాడు. కత్తి చల్లగావుంది. దాన్ని జాన్ కిచ్చి, "వీళ్ళని కదలనివ్వకు!" అని తిరిగి బెడ్ రూంలోకి దారితీశాడు.

బెడ్ రూంలో ప్రవేశించి లాల్ ఒక్కచూపులో దాని స్థితిని గ్రహించాడు. బెడ్ మీద పసుపురంగు దుప్పటి పర్చివుంది. దానిపైన రక్తం మరకలు లేవు. గోడలు, నేల, కిటికీలు, తలుపులు, బీరువా, ఇతర వస్తువులు వేటిపైనా రక్తం మరకలు లేవు

ఆ తర్వాత అతను తెరచివున్న ఫ్రిజ్ దగ్గరకు నడిచాడు. ఫ్రిజ్ ఆఫ్ చేసి వుంది. అయినా లోన చల్లగా వుంది. అంటే కొంతసమయం క్రితంవరకు ఆన్ లో వుంది. ఫ్రిజ్ ఖాళీగావుంది. లోన పదార్థాలు ఏవీ లేవు. అయితే ఫ్రిజ్ అడుగున ఒక వుంగరం పడివుంది.

అతని ముఖంలో ఉత్సాహం చోటుచేసుకుంది. ఉంగ

రాన్ని అందుకుని బయటకి నడిచాడు.

అతన్ని అందరూ తదేకంగా, వూపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు. లాల్ మాలని చూస్తూ అన్నాడు:

"మీ భర్తని దారుణంగా చంపారు."

"షటప్! మీకు పిచ్చిపట్టింది!" అర్చింది మాల.

లాల్ నవ్వాడు. "చాల తెలివిగా చంపారు. ఈ వాక్యం సబబుగా వుంటుంది. కానీ కొన్ని విషయాల్లో మీ తెలివి ప్రదర్శించలేక పోయారు. అదే మిమ్మల్ని పట్టించింది!"

"ప్లీజ్, గెటవుట్ లాల్!"

"పూర్తిగా చెప్పనివ్వండి: ఆ తర్వాత పోలీసుల్ని పిలిపించి వెళ్ళిపోతాం. భర్తపట్ల మీకు ప్రేమలేదు. గౌరవంలేదు. మీరు ప్రేమించేది ఆయన డబ్బు.

"డబ్బుకోసం పెళ్ళిచేసుకున్నారు. డబ్బుకోసం ఈ దుర్మార్గం చేసారు. ఈ దుర్మార్గంపై కిడ్నాపింగ్ ముసుగు తొడిగారు. మిమ్మల్ని ఎన్నుకుని మీభర్త కిడ్నాప్ చేయబడినట్టు మేం తెలుసుకునేలా చేశారు. ఆ విధంగా ఈ హత్య కిడ్నాపర్స్‌పై మోపబడుతుం దనుకున్నారు. కాబట్టి మీరు క్షేమంగా వుండడమేగాక, మీ భర్త యావదా స్తి అనుభవించగల ననుకున్నారు. మిమ్మల్నీ, పోలీసులనీ దద్దమ్మలు చెయ్యాలనుకున్నారు.

"సరే, మీభర్త కిడ్నాప్ చెయ్యబడలేదు. మీ ప్లానేమిటో చెప్తాను: మీ ఫ్రెండ్ మిస్టర్ సతీష్ రాత్రి మీ యింటికి వచ్చాడు – క్లోరోఫాం దూదితో. మీ రిద్దరూ కలిసి మీ భర్తని స్పృహతప్పించారు. ఆ తర్వాత ఆయన వొంటిపైన అండర్ వేర్‌తో ఫ్రిజ్‌లో చేర్చారు. ఫ్రిజ్ మూసి ఆన్ చేశారు. అలా చెయ్యడం వలన వూపిరి అందక, చల్లదనాన్ని తట్టుకోలేక చావు సంభవిస్తుంది

అయితే బెడ్ రూంలో బెడ్ కింద దూదివుండ, తలగడ కింద బెదిరింపు కాయితం వుంచారు. ఇవి మా పరిశోధనలో బయటపడి మిస్టర్ రావ్ కిడ్నాప్ చేయబడినట్టు నిరూపిస్తాయి.

"ఉదయం మా దగ్గరకువచ్చి మీ భర్త కనిపించడం లేదని నాటకమాడారు. అప్పటికి మీ భర్త యిక్కడే ఫ్రిజ్ లో మరణించి వున్నాడు–ఒంటిపైన కేవలం అండర్ వియర్ తో. ఆయన్ని ఫ్రిజ్ లో బంధించాక మీరొక విషయం మర్చిపోయారు. మీ భర్త కిడ్నాప్ చేయబడినట్టు మమ్మల్ని నమ్మించాలనుకున్నారు కాబట్టి, ఆయన దుస్తుల్లో ఒక జత మాయం చెయ్యాలన్న ఆలోచన మీకు తట్టలేదు. ఇది జాన్ ఇంటరాగేషన్ లో మమ్మల్ని కలవరపర్చింది. జాన్ తో యింటికివచ్చాక అతన్ని ఆపి ఆ జత అదృశ్యం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించారు – కానీ విఫలమయ్యారు."

జాన్ ఉలిక్కిపడ్డాడు: "అంతేకాదు, నేను మంచినీళ్ళు అడిగినపుడు ఆమె ఫ్రిజ్ అన్ చెయ్యలేదని గట్టిగా అరిచింది!"

"దటీజ్ రైట్" అన్నాడు లాల్, "ఆమె అంతరాంతరాల్లో తాను హత్య చేసిందన్న భయం నాటుకుంది. ఆ భయమే ఆమెనలా అరిచేలా చేసింది. ఈ విషయం నువ్వు పసిగట్టివుంటే వెంటనే ఫ్రిజ్ తెరిచి శవాన్ని చూసివుండేవాడివి."

లాల్, మాలవేపు తిరిగి మళ్ళీ అన్నాడు:

"ఇక–ఇందాక మీరు మాకు ఫోన్ చేసి కిడ్నాపర్ నుంచి బెదిరింపు వచ్చిందని చెప్పారు. మేము కిడ్నాపర్ కోరినట్టు చెయ్యమని చెప్పాం. అయితే మీరు భర్త క్షేమం ముఖ్యం కానట్టు మాట్లాడారు. అంత తక్కువ

వ్యవధిలో డబ్బు సిద్ధం చెయ్యడం సాధ్యం కాదన్నారు.

"అప్పుడే మీ వుద్దేశ్యం సాకారమయింది. అప్పటి వరకు మీరు భర్తని ఎక్కడో బంధించివుంచి, ఈ ఫేక్ కిడ్నాపింగ్ ద్వారా డబ్బు సంపాదిస్తున్నారనుకున్నాం గాని, మీ భర్త ఫ్రిజ్ లో నిర్జీవంగా వున్నాడని వూహించలేదు.

"ఇక మీ మాటలవల్ల మిమ్మల్ని మరోవిధంగా అర్థం చేసుకున్నాం. డబ్బు సిద్ధం చెయ్యడం సాధ్యంకాదని మీరన్నారు కాబట్టి, మీ భర్తని చంపి, డబ్బు చెల్లించనందుకు ఆ హత్య కిడ్నాపర్స్ పై మోపుతారని వూహించాము. అందువల్ల మేం వెంటనే ఇక్కడికొచ్చాం— మీ బారినుండి మిస్టర్ రావ్ ని రక్షించడానికి...

"కానీ, నా కిప్పుడు తెలిసింది. మీ భర్త మరణించి సుమారు ఇరవయిగంట లవుతోందని, ఆ మరణానికి కారకులు మీరని..."

"ఎలా?"

లాల్ అన్నాడు. "మేం ఇక్కడికొచ్చినప్పుడు మళ్ళీ మీ ప్రవర్తన విచిత్రంగావుంది. బెడ్ రూంలోంచి గాభరాగావచ్చి నా చేతులు పట్టుకున్నారు. మీ చేతులు చల్లగా వున్నాయి మంచులా. నా కనుమానంవేసి బెడ్ రూంలో కెళ్దామని చెప్పాను. మీరు విడిచేసినదుస్తులు అలాగే వున్నాయని అభ్యంతరం చెప్పారు. ఇప్పుడు బెడ్ రూంలో చూస్తే అసలు మీ దుస్తులేలేవు. అబద్ధమాడారు. ఇక మీరు డబ్బుకోసం పలుచోట్ల ప్రయత్నించారనికూడా అబద్ధమాడారు. నేను వీరేంద్ర జైయిన్ తో మాట్లాడితే అతను మీరు కలవలేదని చెప్పాడు.

"ఆ తర్వాత కారు గురించికూడా మీరు అబద్ధము

చెప్పారు. మీవారు ఫ్రెండు 'తీసికెళ్ళిందని' చెప్పారు. కానీ, ఫ్రెండు 'తీసికెళ్ళాడని' ఇప్పుడు తెలుస్తోంది. ఈ వ్యవహారంలో మీకు సహాయపడుతున్న మనిషి సతీష్ అని బోధపడింది."

మాల నిస్సహాయంగా సోఫాలో కూలబడింది. సతీష్ తలవంచుకుని నిలబడ్డాడు.

లాల్ మళ్ళీ అన్నాడు—

"సతీష్ రాకతో ఈ వ్యవహారం మరీ వింత గా తోచింది. అతను డబ్బుకోసం తిరిగి వస్తున్నాడన్నది అబద్ధం. వెంటనే నాకో అనుమానం వచ్చింది. మీ చేతులు చల్లగావున్నాయి? ఆ వెంటనే ఒక ఆలోచన వచ్చింది. బయటికివెళ్ళి మీకారు చెక్ చేశాను. మారు తాళాలతో డిక్కీ తెరిచి చూశాను. డిక్కీ అడుగుభాగం చల్లగా వుంది..."

మాల కంఠంనుంచి బలహీనమయిన కేక వెలువడింది.

"మీ చేతులూ, కారుడిక్కీ చల్లగా వున్నాయి కాబట్టి, నాకో భయంకరమైన విషయం బోధపడింది" అన్నాను లాల్, "మీరు భర్తని హత్యచేసి శవాన్ని కార్లో ఎక్కడికో మాయంచేశారు. కారు డిక్కీ, మీ చేతులూ చల్లగా ఎందుకున్నాయి? శవం చల్లగా వుంటం వల్ల. శవం చల్లగా ఎందుకువుంది? ఒక్కటే జవాబు : దాన్ని ఫ్రిజ్‌లో దాచడం వలన.

"నావూహ నిజమయింది! బెడ్‌రూంలో ఫ్రిజ్ తెరిచి వుంది. ఆఫ్ చేసి కొద్దిసమయం అయింది. లోపల చల్లగా వుంది ఇంకా...అయితే, మిసెస్ మాలా, జాగ్రత్తగా వినండి: ఫ్రిజ్ అడుగుభాగాన నాకు మీభర్త వుంగరం దొరికింది."

ఈసారి మాల ముఖం చేతుల్లో దాచుకుని అర్చింది.

"బహుశ ఈ ఉంగరం శవాన్ని చల్లబర్చడం వలన కండరాలు పలచబడి జారిపోయిందనుకుంటాను."

జేబులోంచి ఉంగరంతీసి చూపించాడు లాల్.

"ఇక, కత్తితో మీరు నాపైన దాడిచెయ్యాలనుకున్నారు." లాల్ ఇంకా కొనసాగించాడు. "ఆ కత్తితోనే మీరు శవాన్ని ఫ్రిజ్‌లోంచి తీశాక పొడిచారనుకుంటా. ఎందుకంటే, కిడ్నాపర్స్ కత్తితో చంపారని పోలీసులు భావించాలని. శవాన్ని ఒకరోజు ఫ్రిజ్‌లో చల్లబరిస్తే రక్తం గడ్డకడుతుంది. అందుకే మీరు పొడిచినప్పుడు శవంలోంచి రక్తం వెలువడలేదు–గదిలో ఎక్కడా రక్తం మరకలు ఏర్పడలేదు. కారు డిక్కీలోకూడా రక్తం మరకలు లేవు. పైగా శవం చల్లదనం కత్తిలో ప్రవేశించింది.

"శవంమీద గాయాలుచేశాక, సతీష్ మాయం చెయ్యడానికి శవాన్ని కారులో వేసుకొని వెళ్ళిపోయాడు. మీరు బెడ్‌రూం శుభ్రం చేస్తున్నారు. ఇంతలో మేం వచ్చాం. మీరు గాభరాపడి ఆ కత్తి బాడ్లోదోపుకొని బెడ్‌రూంలోంచి పరిగెత్తివచ్చారు."

మాల ఒకసారి తలయెత్తి లాల్నీ, జాన్‌నీ చూసి తల దించుకుంది. ఆమె ముఖంలో కళ లేదు.

"మాలా, మీ ఇద్దరిపైన ఈ హత్య నిరూపించడానికి మా దగ్గర కావల్సినన్ని ఆధారాలున్నాయి. ఇక మీరు బుకాయించి ప్రయోజనంలేదు. మిస్టర్ సతీష్, మీరు శవాన్ని ఎక్కడ మాయంచేశారు?" అడిగాడు లాల్.

సతీష్ అడ్డంగా తలూపాడు, "చెప్పను!"

లాల్ నవ్వాడు: మీరు చెప్పకపోయినా తెలుస్తోంది. మీరు శవాన్ని నీటిలో పారేశారు. ఈ విషయం మీ ప్యాంటు అంచులు చెబుతున్నాయి, బూట్లుకూడా తడిసి వున్నాయి.

"ఇక పోలీసుల్ని పిలుద్దాం. జాన్, క్రయిం యిన్స్పెక్టర్ మిస్టర్ బాలక్రిష్టన్‌కి ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పు"

జాన్ తలూపి ఫోన్ దగ్గరకి నడిచాడు.

*　　　*　　　*

మర్నాడు ఉదయం హుస్సేన్ సాగర్‌లో నందనరావు శవం తేలింది. శవం తొయ్యాబారి కాళ్ళు చేతులు ముడుచుకుని వున్నాయి. వీపులో రెండు కత్తిగాయాలున్నాయి. శవాన్ని పరీక్షించిన డాక్టరు శవాన్ని చల్లబర్చిన తర్వాత గాయాలు చేసినట్టు చెప్పాడు.

ఊపిరి అందకపోవడం, భరించలేని చల్లదనం వలన చావు సంభవించిందని చెప్పాడు.

—: అయిపోయింది :—